

Žalmy

v překladu Václava Renče

k modlitbě, k rozjímání i ke studiu

Žalm 1

Ve zpěvu se střídá sólista a shromáždění.

Do celého Žaltáře nás uvádí žalm, který za pomoci kontrastních obrazů staví do protikladu cestu dobra a cestu zla. Na jedné straně zelenající se strom reprezentuje spravedlivého člověka a na straně druhé pleva unášená větrem symbolizuje bezbožníka. Moudrý je ten, kdo poslouchá Tóru a uskutečňuje ji. Tak se jeho život stává plodným. Bezbožník, jenž naopak odmítá uskutečňovat Zákon, nevydá plody (srov. Jer 17,5–8). Téma dvou cest je typickým tématem biblické sapienciální literatury (srov. Žl 16,11; Př 4,18–19; Sir 33,14–15 a též Dt 30,15–30; Iz 55,8–9; Mt 7,12–14).

- ¹ Šťasten, kdo nechodí, jak bezbožní mu radí,
na cestu hříšníků kdo nestoupá
a neseďává v kruhu rouhačů,
- ² kdo naopak se těší ze zákona Páně
a dnem i nocí o něm přemítá.
- ³ Je jako strom při živých vodách zasazený,
ovoce nese správně ve svůj čas
a jeho listí nikdy nezvadá,
cokoli počne, všechno se mu daří.
- ⁴ Ne tak s bezbožnými, naprosto ne tak:
ti jsou jak pleva unášená větrem.
- ⁵ Bezbožní proto neobstojí na soudu
a hříšní v shromáždění spravedlivých.

⁶ Vždyť cestu spravedlivých střeží Pán,
zlá cesta hříšných vede do záhuby.

Modlitba

Pane, náš Bože, ve tvých slovech nalézáme radost. V nich je duch a život. Daruj nám milost, abychom je dovedli přijímat a přemítat o nich dnem i nocí. Dej, ať spolu s Ježíšem, tvým Synem a naším bratrem, pravým Spravedlivým, přinášíme plody třicetinásobné, šedesátinásobné, stonásobné. O to tě prosíme, skrze Krista, našeho Pána.

Žalm 2

Recituje se na dva sbory.

Žalm, jenž byl snad původně připojen k předchozímu Žl 1, náleží do kategorie takzvaných „královských žalmů“, které vznikly k oslavě krále nebo při příležitosti jeho uvedení na královský trůn. Verše 1–3 zmiňují vzpuru poddaných proti legitimnímu vládci. Bůh ale zasahuje ve prospěch svého zástupce na zemi a zaručuje mu ochranu a vítězství (vv. 4–9). Žalm končí výzvou, aby králové země poslouchali nebeského Vládce. Tradičně se Žl 2 čte i ve světle mesiášských příslibů.

- ¹ Proč se bouří kmeny pohanů,
národy proč snují marné plány?
- ² K boji povstávají králové,
smlouvají se vládci proti Pánu,
proti jeho pomazanému.
- ³ „Zpřetrhejme jejich okovy,
shodme ze sebe ta jejich pouta!“
- ⁴ Směje se jim na nebesích Pán,
úsmešek má pro ně na svém trůnu.
- ⁵ Potom k nim však s hněvem promluví,
vyděsí je ve svém rozhořčení:
- ⁶ „Já jsem svého krále dosadil
na Siónu, na své svaté hoře!“

- ⁷ Rozhodnutí Páně rozhlásím.
Takto ke mně promluvil můj Pán:
„Tys můj syn, dnes já jsem tebe zplodil.“
- ⁸ Požádej, a národy ti dám,
zemi budeš vlastnit do všech končin.
- ⁹ Povládněš jim prutem železným,
jako z hlíny džbán je můžeš rozbít.“
- ¹⁰ Proto, králové, už prohlédněte,
poučit se dejte, vládci země!
- ¹¹ V bázni služte Pánu, vzývejte ho,
v rozechvění líbejte mu nohy,
- ¹² ať se k vaší zkáze nerozhorlí,
neboť hněvem snadno může vzplanout.
Blaze všem, kdo důvěřují v něho!

Modlitba

Bože, ty nás nade všechno miluješ a dáváš nám svého Ducha. Daruj těm, kdo vládnou, moudrost, aby uvažovali o svých skutcích a sloužili tvému Synu, jehož jsi ustanovil Pánem nad vším tvorstvem a jehož tvář se zrcadlí ve tváři každé lidské osoby. O to tě prosíme skrze Krista, našeho Pána.

Žalm 3

Recituje jej sólista. Shromáždění recituje verš 8.

Zpěv, který se spojuje s Davidovým útekem před jeho synem Absalómem, se posléze stal modlitbou spravedlivého, jenž uprostřed pronásledování vkládá svou důvěru v Hospodina. Podobně jako David i žalmista se cítí opuštěný a bezbranný tváří v tvář nepřátelům. Ti se vysmívají jeho bezmoci a zdánlivé Boží nepřítomnosti (vv. 2–3), ale on ví, že jeho Pán jej neopustí. Proto nalézá pokoj v důvěře v Boží zásah (vv. 4–9).

- ¹ *Žalm od Davida, když prchal před svým synem Absalómem.*
- ² Pane, kolik je mých nepřátel,
kolik těch, kdo proti mně se strojí!
- ³ Kolik těch, kdo o mně říkají:
„Toho ani Bůh už nezachrání!“
- ⁴ Ty však, Pane, jsi můj pevný štít,
jsi má chlouba, pozvedáš mou hlavu!
- ⁵ Hlasitě jsem volal k svému Pánu,
vyslyšel mě ze své svaté hory.
- ⁶ Klidně uléhám a klidně spávám,
klidně vstávám, neboť Pán mě chrání.
- ⁷ Ani tisíců se nezaleknu,
když kol dokola mě obkličují.

⁸ Povstaň, Pane, zachraň mě, můj Bože!
Vždy mým protivníkům rozbils tváře
a všem zlým jsi povyrazil zuby.

⁹ Jenom u Pána je jistá spása,
sešli svému lidu požehnání!

Modlitba

Spása přichází od tebe, Hospodine, ty jsi náš štít a naše útočiště. Navzdory tajemství utrpení, kterému každodenně čelíme v těžkostech a strastech, ty nám pomáháš kráčet se zvednutou hlavou a obnovuješ v nás dary velikonočního tajemství tvého Syna, jenž žije a kraluje s tebou, Otče, v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků. Amen.

Žalm 4

Recituje se na dva sbory.

V tomto „večerním žalmu důvěry“ se žalmista vyrovnává s prožitými strastmi (vv. 8–9). Dříve než ulehne k odpočinku, ohlíží se za uplynulým dnem, který byl poznamenán úzkostmi a trápením způsobeným odpůrci (v. 3). Obracejí se k Bohu s prosbou o pomoc (v. 2) a úzkost ustupuje důvěře. Pokoj a radost, které žalmistu naplňují, jsou ujištěním pro ty, kdo v nesnázích nepocítují Boží blízkost (vv. 7–9).

¹ *Sbormistru. Pro strunné nástroje. Žalm Davidův.*

² Slyš mě, když volám, Bože, moje spáso,
tys mi dal vždy v mé tísní volný prostor;
smiluj se nade mnou, mé prosby slyš!

³ Jak dlouho, lidé, chcete čest mou deptat?
Chytat se klamu, následovat lež?

⁴ Vězte, že Pán svým věrným koná divy:
Pán uslyší, když k němu zavolám.

⁵ Proto se zachvějte a nehřešte již,
v lůžku to uvažte a ztište se.

⁶ Jen obětujte Pánu náležitě
a na něj vložte všechnu důvěru.

⁷ Říkají: „Kdopak nám dá poznat blaho?“
Ty, Pane, ukaž nám svou jasnou tvář!

⁸ Víc radosti to mému srdci dodá,
než mají oni z hojné úrody.

⁹ Pokojně ulehnu a klidně usnu,
vždyť ty dbáš, Pane, o mé bezpečí.

Modlitba

Bože, spravedlnosti naše, ty nasloucháš našemu volání v modlitbě a vždy nám poskytuješ úlevu. Kéž se od nás nikdy neodvrací tvůj otcovský pohled a i v té nejtemnější a nejhrůznější noci kéž nám září světlo Svatého Ducha a tvář tvého vzkříšeného Syna, našeho Pána Ježíše Krista, jenž žije a kraluje na věky věků.

Žalm 5

*Modlíci se spontánně střídají v recitování jednotlivých veršů.
Každé 3 až 4 verše se opakuje antifona: „Zrána slyšíš můj hlas,
zrána ti předkládám své modlitby a čekám.“*

Na začátku dne se žalmista odebírá do chrámu (v. 8). Ví, že za zdmi tohoto svatého místa jej čeká svět poznamenaný zlobou, násilím a lží (vv. 10–11). Možná je i on sám nespravedlivě pronásledován a odvolává se k Božímu soudu (vv. 2–5), aby Bůh porazil zločince (vv. 6–7.11). Naléhavá prosba ústí ve vyznání důvěry v Boha a v jeho velikou lásku (v. 8.12–13).

¹ *Sbormistru. Pro flétny. Žalm Davidův.*

² Slyš moje slova, Pane,
a přihlédni k mým vzdechům,

³ dbej hlasitě mé prosby,
můj králi a můj Bože!

⁴ K tobě se modlím, Pane,
zrána už hlas můj slyšíš,
zrána tě vzývám a čekám.

⁵ Ty nejsi Bůh, jenž má nepravost v lásce,
pro zlého u tebe místa není,

⁶ zpupný před tebou neobstojí,
původce zla ty nenávidíš,

- ⁷ přivádíš do zkázy všechny lháře,
od falešníka a člověka lstného
Pán se odvrací s ošklivostí.
- ⁸ Já však pro tvou nesmírnou milost
mohu vstoupit do tvého domu,
před tvou svatyní na tvář padnu
v bázni a úctě k tobě, můj Pane!
- ⁹ Veď mě, Pane, svou spravedlivostí
navzdory všem mým nepřátelům,
urovnej přede mnou cestu k tobě!
- ¹⁰ Vždyť v jejich ústech pravdy není,
jejich srdce jen úklady strojí,
hrdla jejich jsou zející hroby,
jazyky lstiví pochlebníci.
- ¹¹ Ať za to dojdou odplaty, Bože,
ať padnou sami do vlastních tenat!
Vyžeň je pro jejich zločiny mnohé,
neboť se vzpouzejí proti tobě.
- ¹² Ať se však veselí všichni tví věrní,
v důvěře k tobě ať jásají stále!
Ochraňuj všechny, kdo ctí tvé jméno,
aby ti vzdávali věčnou chválu!
- ¹³ Ty, Pane, žehnáš spravedlivému,
milostí svou jak štítem ho kryješ.

Modlitba

Hospodine, vždy nás veď svou spravedlností, která se v Ježíši tichého a pokorného srdce stala tělem. V něm je plnost soucitu, slitování, odpuštění, dobrotivosti, milosrdenství, jednoty a pokoje. Kež můžeme již zrána zpívat o lásce tvého Syna, jenž spolu s tebou a Svatým Duchem žije a kraluje po všechny věky věků.

Žalm 6

Modlíci se spontánně střídají v recitování jednotlivých veršů.

„Sláva...“ na závěr se říká společně.

Žalm je nářkem těžce nemocného, jenž cítí blížící se konec (vv. 6–8). K fyzické bolesti se navíc připojuje pocit opuštěnosti Bohem (vv. 2–4) a útoky nepřátel (vv. 9.11). Nemocný se však nevzdává naděje a je si jist, že Bůh jej vyslyší a dá mu pocítit svou přítomnost (vv. 10–11).

¹ *Sbormistru. Pro strunné nástroje. Oktávou. Žalm Davidův.*

² Nekárej mě, Pane, ve svém hněvu,
v rozhorlení svém mě netrestej!

³ Nade mnou se smiluj, Pane, chřadnu,
uzdrav mě, jsem zhloubi otřesen.

⁴ Na dno roztřesená je má duše,
jak chceš, Pane, dlouho otálet?

⁵ Vrať se opět, Pane, vysvobod' mě,
pro své slitování zachraň mě!

⁶ Z mrtvých nikdo už tě nevzpomene,
kdo by v podsvětí tě velebil?

⁷ Už jsem vysílen svým naříkáním,
každou noc jen pláčem lože skrápím,
slzami své lůžko promáčím.

⁸ Oko mé je hořem zakaleno,
stárnu z tolika svých nepřátel.

⁹ Pryč ode mne všichni, kdo mi křivdí!
Neboť Pán mé nářky uslyšel.

¹⁰ Uslyšel Pán volání mé prosby,
vyslyšel Pán moji modlitbu.

¹¹ Ať se poděsí mí nepřátelé,
ať se s hanbou kvapně odklidí!

Modlitba

Smiluj se nad námi, Otče, když nás tíží různé životní strasti. Daruj nám svého Ducha Utěšitele, aby se naše temné noci proměnily v jásavou radost rána, které nebude mít konce. Skrze Krista, našeho Pána.